

VRTIČKARJI

Odlčno so se organizirali v krajevni skupnosti Hinko Smrekar, kjer se lahko pohvalijo z razumevanjem in podporo krajevnih dejavnikov. Seveda tudi njih bremenijo stroški za ogrevanje prostorov za sestajanje, lastnih prostorov pa nimajo. Ugotavljajo, da smo otroke preveč razvadili, da jih nismo navadili delati. Lahko bi se bolje povezali na terenu npr. za zbiranje sekundarnih surovin, čiščenje krajevne skupnosti, skupne akcije pri urejanju okolja ipd. Mlade je treba navaditi tudi, da ne bodo gozdovi postali smetišča. Prav tako se pritožujejo čez neorganizirano postavljanje barak na vrtovih na prostem, saj vsak dela po svoje. Tudi ugotavljajo, da je skrb za onemogle oziroma ostarele občane še vedno pre-slabo organizirana. Mladi niso povsod vključeni v pomoč, ki bi jo lahko ponudili starejšim osebam.

STRELSKA OBČINSKA ZVEZA

Predstavniki te športne močno razvejane dejavnosti pri nas ugotavljajo, da je takih srečanj premalo. Ne poznamo se med seboj, zato seveda ni moč sodelovati. Strelska dejavnost ni le rekreativna, ampak so tudi na tekmovalnem polju pomembni. Šišenski strelci so osvojili pomembna mesta tudi izven občinskih meja. V občini imajo prek tisoč registriranih strelcev, delujejo pa praktično povsod od OZD do šol oziroma krajevnih skupnosti. Pogrešajo lastna strelišča. Pomoč imajo s strani ZTKO in sekretariata za ljudsko obrambo, potem pa se že konča. Sem pa tja jim uspe dobiti kak dinar v OZD. Sodobno strelstvo namreč vedno več stane, domačega orožja in municije ni, ali pa ni kvalitetno. Z uvozom pa vemo, kako je. Lahko pa se vendarle pohvalijo, da imajo šišenski strelci več materialne pomoči kot drugod. Vsako društvo se mora samo boriti, ne pa čakati, da se jih bo kdo usmili. Takih verjetno ni več. Ker je veliko društev, je tudi zahtev veliko. Ugotavljajo tudi, da se mladinska dejavnost na terenu nikakor ne more razviti. ZSMS je prešibka, na terenu je ni. Obratno od njih dokazujejo taborniki, da je možno marsikaj napraviti, vendar treba je med ljudi, med otroke, mladino in s konkretnim delom navdušiti prebivalce naselij za interesno dejavnost.

GASILSKA ZVEZA

Gasilci so povezani v mestnem merilu. Imajo povsem specifično dejavnost, lahko se pohvalijo z bogato tradicijo in sistemsko rešenim financiranjem. Tudi z mladimi dobro delajo, ampak so si to sami z lastnim delom izborili. Mladim je treba najprej nekaj nuditi, jih navdušiti, pa ne bo nikdar problem mlajšega članstva! Današnji mladi človek ni zahteven, pričakuje le pozornost, pa ga takoj navdušiš. Na to pozabljam in se preveč izgubljam v tamjanju o težavah. Te imamo vsi, rešiti pa jih moramo sami. Z

delom. Tudi gasilci ugotavljajo, da ima Spodnja Šiška najslabše pogoje za delo društev, predvsem mladih. Če bodo taborniki uredili lastne prostore, potem bo tu nastal nov družbeni center, vendar potrebovali bodo precej denarja za prureditev zgradbe, ki so jo pred kratkim dobili v uporabo. Problematika pa je povsod podobna, če ne že ista.

SPLOŠNE UGOTOVITVE RAZNIH RAZPRAVLJALCEV

Strokovne zveze se morajo bolje povezati v KS in ponuditi svoje programe. Seveda pa KS ne bo mogla kaj posebno sodelovati pri sofinanciranju programov. V nekaterih primerih morda, v glavnem pa ne. KS je treba večkrat obiskati, jih obveščati o delu društev. Sedaj so se npr. začele priprave na volitve v letu 1986. V te aktivnosti se morajo vključiti vsa društva. Vsako društvo je del družbene skupnosti in se mora vključevati v dejavnosti, kjer deluje. Ne more vsaka organizacija krojiti lastne politike, zato je nujna povezava vseh, ki se ukvarjajo z vzgojo mladih ali pa se srečujejo le na raznih akcijah, ob proslavah ipd. Zanimivo je, da kljub številnim društvom, ki delujejo, so npr. otroci na osemletkah praktično izgubljeni.

Ni dovolj izvenšolskih dejavnosti, ki bi vključile otroke, ki jih je veliko v naši občini, prevsem v novjših naseljih. Tudi to ni najbolje, da so mentorji učitelji. Več navdušencev bi si morali pridobiti iz vrst študentov in ostalih, ki jih veseli delo z mladimi! Pozabljam na organizirano štipendiranje, zaposlovanje in stanovanjske težave mladih. Tudi v reševanju teh problemov v krajevnih skupnostih bi se morali vključevati.

Vsem je poznano, da imajo npr. tajniki v krajevnih skupnostih že brez društev dovolj dela z administracijo in poslovanjem teles krajevnih konferenc, skupnosti, družbenopolitičnih organizacij itd. Vendar pogrešajo sodelovanje med DPO in DOD. Nekdo mora usklajevati krajevne aktivnosti. To pa je gotovo krajevna skupnost prek svojih komisij, odborov, koordinacij itd. Tu pa so krajevne skupnosti zatajile. Dokaz za ta odnos do društev je tudi izredno simbolična prisotnost delegatov iz KS.

Predstavniki organizacij so se dogovorili za ponoven sestanek proti koncu leta, ko bodo po društvi zaključili letne konference, verjetno bodo tudi precej spremenili vodstva organizacij, ki jim poteče mandat in se na novo organizirali, kar je običajno za jesensko obdobje. Vseeno pa gre ugotoviti, da so društva pomemben dejavnik, ki pa jih v krajevnih skupnostih sploh ne znajo vključiti oziroma uporabiti za razvoj krajevne samouprave. Manj tamjanja bi bilo, da ni kadrov, manj težav z zbori občanov, sklepčnostmi konferenc, če bi društva bolje vključili v delo.

ST

V knjižnici Šiška

Nova direktorica — Silva Črnugelj

»KNJIŽNICA ŠIŠKA«, ki je imela poleg vseh drugih že dalj časa tudi precejšnje kadrovske težave, je te dni dobila novega individualnega poslovodnega organa: dela in naloge direktorice je prevzela Silva Črnugelj.

Tovarišica Črnugeljeva na knjižničarskem področju nikakor ni novinka. Že prej je bila 2 leti knjižničar-lektor in kasneje organizator izobraževanja v PAP-u, od leta 1982 pa v delovni skupnosti CK ZKS v centru za informiranje in propagando kot knjižničar-dokumentalist. Ves čas je bila zelo aktivna v samoupravnih organih, med drugim pa tudi sekretarka konference mladih delavcev pri OK ZSMS Ljubljana-Šiška, 3 leta članica predsedstva OK ZSMS Ljubljana-Šiška. Trenutno je članica komisije za administrativna vprašanja Skupščine občine Lj.-Šiška. Njen prihod na novo dolžnost sovпада s skrajno zaostritvijo nekaterih ključnih problemov na področju knjižničarstva v naši občini, med katerimi je najpomembnejša zagotovitev ustreznih prostorov za osrednjo knjižnico.

Dva tisoč obiskovalcev na gobarski razstavi

Letos so gobarji Šentvida ob krajevnem prazniku, tednu upokojencev in štiridesetletnici osvoboditve organizirali gobarsko razstavo.

Na razstavi so imeli 162 vrst gob, ki so jih nabrali v bližnjih gozdovih. Kljub sušnemu obdobju so na razstavi imeli izredne primerke gob, kakor tudi zelo redke.

Imeli so velikolusko mušnico (*Amanita strobiliformis* L.), ki je zelo redka in je užitna. Ravno tako so imeli na razstavi jesenskega gobana — jurčka (*Boletus edulis* L.), ki je bil pravi velikan, saj je tehtal 2,62 kg. Žal ga je najditelj Andrej Aleš z Rašice prinesel zadnji dan razstave in ga niso videli vsi obiskovalci.

Ravno tako je bila na razstavi orjaška zraščanka (*Meripilus giganteus* L.), ki je tehtala nekaj kilogramov. Najditelj jo je prinesel iz okolice Trebnjega.

Obiskovalci so se zelo lepo in pohvalno izrazili glede same razstave in so celo nekateri izrazili željo, da bi takih razstav bilo treba več. Med obiskovalci je bilo precej mladine, kar nam pove, da se mladi zanimajo za to zvrst razstav. Tudi učenci OŠ France Rozman-Stane iz Šentvida so si ogledali našo razstavo v večjem številu. Razstavo si je ogledalo nekaj manj kot dva tisoč obiskovalcev.

V mesecu novembru pa bomo imeli predavanje o gobah za vse ljubitelje narave in zbiralce gob. Predavatelj bo naš znani mikolog in avtor prve slovenske gobarske knjige Bogdan Tratnik. Predavanje bo v domu Svobode v Šentvidu.

Na predavanju vabimo vse ljubitelje gob iz naše in drugih krajevnih skupnosti. Na predavanju se boste veliko naučili in lahko postavljali vprašanja.

Rade Mandić

V Šentvidu

Šport tudi v kasnejših letih

Kljub svojim letom se člani DU Šentvid ukvarjajo s športom, ki je primeren za njihova leta. Veliko je slišati, da človek, ko gre v zasluženi pokoj, ni več zmožen za nobeno delo. Nekateri celo pravijo, da so to odpisane osebe. Člani DU Šentvid pa so s svojo športno aktivnostjo že večkrat dokazali drugače.

Zvrsti športa, s katerimi se ukvarjajo, so balinanje, kegljanje, strelstvo in šah, kakor tudi hoja v hribe, gobarjenje, kolesarjenje in ribolov.

V mesecu oktobru, ki je tudi mesec praznovanja krajevnega praznika, so upokojenci imeli prav živahno športno dejavnost.

Balinanje: odigran je bil ženski balinarski turnir, na katerem so sodelovale ženske ekipe Šentvida, Jesenic in Šinkovega turna, zmagala so mladinke Šinkovega turna.

Odigran je bil balinarski turnir šestih ekip in sicer DU, KS Šentvid, gostilne Mrežar, bifeja Lojze, bifeja Jarh in gostilne Žibert. Zmagala je ekipa DU Šentvid. Ekipam so bili podeljeni pokali in priznanja. Organizator tega turnirja je bil bife LOJZE. Ob krajevnem prazniku je ta

turnir že tradicionalen in ga vsako leto prireja druga ekipa.

Člani se aktivno ukvarjajo s strelstvom in s svojo mešano strelsko ekipo dosegajo prav lepe rezultate. V počastitev praznika so strelci imeli tekmovanje v vojašnici Boris Kidrič. Sodelovale so štiri ekipe in sicer DU, ZB Šentvid, AMD Veterani in strelci vojašnice Boris Kidrič. Zmagala je ekipa iz vojašnice.

Odigran je bil šahovski turnir na osmih deskah. Med posamezniki je zmagal prvokategornik Jože Plahutnik.

Rade Mandić

Zahvala

Krajevna organizacija ZB NOV Sora izreka zahvalo vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri obnovi grobišča na Osolniku, govniku, vsem nastopajočim v kulturnem programu in vsem udeležencem ob odkritju obnovljenega grobišča.

KO ZB NOV
SORA